

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE

UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1929

LETNIK V · ŠTEV. 5

Ustanovljeno leta 1889.

Mestna hranilnica ljubljanska

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Ljubljana
Prešernova ulica št. 3

Stanje vloženega denarja nad 365 milijonov dinarjev.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Poštne hranilnice račun št. 10.533

Telefon št. 2016

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (predstavniki Miroslav Ambrožič), vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore» 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugji dolar / Natis člankov dovoljen le z navedbo vira

Danilo Gorinšek:

Sam

Daj mi róko prek goré,
da me čakaš, naj pove,
da me čakaš brez miru.

Daj mi roko prek goré,
da jo stisnem na srce,
srečen ves v najglobljem dnu.

Joj, — ni roke prek goré,
samo sonce gre v temé,
skoro ni mu več sledu...

Prof. Hinko Druzovič (Maribor):

K vprašanju muzikalne politike pri nas

«Nobeno vprašanje ni rešeno,
ako ni rešeno prav.»
Lincoln.

1.) Končni smoter vsemu našemu pevskemu oziroma glasbenemu pokretu je stremljenje po kar najbolj možni povzdigi naše muzikalne kulture. To je nekak program našega delovanja. Ugotavljati pa moramo: Je-li hodi naša glasbena politika ona pota, o katerih se lahko trdi, da vodijo najsigurneje do tega cilja? In tukaj moramo odgovoriti v negativnem smislu. Res je, da smo pozno vstopili v krog narodov s samolastno kulturo in da smo majhen narod. Istotako je tudi mlada naša muzikalna literatura. Komaj 80 let je poteklo, odkar je izšla prva slovenska muzikalna publikacija, prvi zvezek «Slovenske Gerlice». Pri tem že mejimo na narode z bogato glasbeno kulturo in tradicijo. Ako hočemo torej zamujeno dostaviti, moramo se podvizati, da uberemo ona pota, ki so v stanu, dovesti kar najhitreje in najbolj uspešno do smotra. Upoštevati je vse to, kar se je izkazalo drugod kot dobro. Naša prirojena pevoljubnost in muzikalna nadarjenost bosta storila ostalo: pospeševala bosta razvojni proces in mu podelila uspešno podlago. Najbolj nam je torej potrebno smotreno vodstvo, ki vidi pred seboj namen vsakega kulturnega delovanja in ki bodi tako uravnano, da bo imel od tega dobiček celokupni narod. Izvedljiva pa je ta misel le na podlagi velikopotezno zasnovanega organizatorskega delovanja.

S tem smo določili svoj delovni program.

2.) Kaj je sedaj pri nas nedostatnega glede njegove izvršitve? Rak-rana vse naše muzikalne poli-

tike leži gotovo v celokupni organizaciji našega pevskega pokreta. Mi smo baje slabi organizatorji. Predvsem velja pa to o pevcih in glasbenikih.

Pevci so danes najštevilnejši predstavniki muzikalnega pokreta v narodu; radi tega se bomo največ z njimi bavili.

Naš pevski živelj še ne obsega vseh plasti naroda. Ne moremo govoriti o celokupnem narodnem pevskem organizmu, kakor ga imajo n. pr. Nemci v svojem «Sängerbundu». Tukaj so združeni takorekoč nemški pevci celega sveta. Naš pevski organizem pa se drobi vse preveč v male skupine, od katerih živi vsaka svoje ločeno življenje, pozna le samega sebe in zasleduje le lastne koristi. Posledica tega je, da vlada med društvi nesoglasje in preziranje. Smisel za združitev in celokupnost se pri tem ne more uveljavljati. Naše največje zlo je torej nediscipliniranost, ki ne pozna zahtev in interesa občnosti. Rivaliteta je največja ovira organizatorskemu življenju in tvarjanju večjih skupin daje pobudo, da se razpase egoizem, ki pobija istotako vsak smisel za složno delovanje. Sloga pa je predpogoj vsakemu družabnemu življenju. Na tem sloni vsak uspešni muzikalni pokret, kajti glasba oziroma petje je umetnost izrazito družabnega značaja. In kolikega pomena je spet socialna kultura za vzgojo naroda! Vse to bi lahko izdatno pospeševalo pevsko-društveno življenje, ko bi se zavedalo svoje velike naloge. Bilo bi vzgojni činitelj prve vrste! V dobro razvitem društvenem organizmu mora poedinec zapostavljati svojo lastno korist v korist kolektivnosti.

Pri narodih z dobro razvitim pevsko-društvenim življenjem tvarjajo danes pevske zveze mogočno kulturno silo. Tako predvsem pri Čehih in Nemcih.

Oba ta naroda razpolagata z uprav grandiozno izvedeno organizacijo celokupnega pevskega življa. Pevci so pri njih ne samo kulturni predstavniki, temveč predstavniki naroda sploh. V tako široke plasti naroda je že poseglo pevsko-društveno delovanje. Organizacija je izvedena kar najbolj na podrobno. Čehi so n. pr. lani na najveličastnejši način proslavili desetletnico obstoja svoje lastne države s pevsko manifestacijo. Obenem so slavili še šestdesetletni obstoj svoje pevske zveze. Videlo se je, da je tukaj spojena pevska misel z nacionalno in državotvorno idejo. O tem priča tudi geslo: «S pesmijo k srcu, s srcem k domovini.» O grandiozni Schubertovi proslavi, ki se je lani vršila na Dunaju in kjer so bili zbrani stotisoči pevcev, smo dovolj čitali. Nemci razpolagajo namreč že s stoletno dobo pevsko-društvenega delovanja. Čehi pa šele izza ustavne dobe (leta 1861.). Avstrijski policijski režim je namreč do tega časa zadrževal vsak društveni, osobito pa še pevski

pokret. Videl je pravilno v njem jedro nacionalnega vprašanja. Po razglasitvi ustave pa je šel razvoj v tem hitrejšem tempu. Razmah je bil tako mogočen, da je ob priliki otvoritve Narodnega divadla (1868.) že bilo prisotnih 212 pevskih društev z 81 prapori in 4000 pevci. Tako veličastnega slavnostnega nastopa Praga še dotlej ni doživela. Danes je pa Pevska Obec ena najmočnejših čeških kulturnih organizacij.

Treba je sedaj potegniti vzporednico z našimi pevsko-društvenimi prilikami. Ugotovimo prav lahko, da nam nedostaja še danes onega *a k t i v i z m a*, s katerim so razpolagali Čehi že pred 60 leti (da ne govorimo o Nemcih, ki so že ob priliki prvega Sängerbundesfesta v Würzburgu, leta 1845 postavili 2000 pevcev na oder in katerih število se je povišalo od ene prireditve do druge). Reči moramo, da je vsa pevška kultura še neorganska in da še ni prekvasila našega človeka, ki ima vendar vse predpogoje za to. Kriva mora biti potemtakem le naša glasbena politika. Celo naši prednamci so imeli v tem oziru srečnejšo roko. Spomnimo se le delovanja nekdanjega Slovenskega pevskega društva s sedežem v Ptuj! Ob koncu minulega stoletja je združevala ta pevška organizacija vse slovenske pevce nekdanje Spodnje štajerske in še izven nje, dokazuje to neko organizatorično dalekovidnost, katero moramo danes občudovati. Odgovarjala je tudi povsem potrebam tedanje dobe in vsakoletni skupni nastopi so bili pravi narodni tabori in ljudski prazniki. Spomin na te prireditve živi še danes. V zadnjih desetletjih, osobito pa po vojni, ko so vendar glavne ovire odpadle, pa o kakih pevskih manifestacijah, osobito pa v območju omenjenega ozemlja ni več duha ne sluha. Tukaj je torej mnogo starega in dobrega propadlo in moči so se uporabljale na nesmotren način. S tem tudi rečemo, da se socialni razvoj ni vršil uspešno. Vsaj ne tako, kakor svoječasno. Pomisliti je še treba, da so razpolagali Nemci v predvojni dobi na tem teritoriju s skrbno organiziranim pevsko-društvenim življenjem v svojih trgih in mestih, ki so veljala takrat kot njihova last. Seveda so bila vsa ta društva v službi agresivne politike in so po vojni večinoma izginile. Mi pa še danes nismo postavili nekdanji nemški spodnještajerski pevski edinici odgovarjajoč slovenski pendant. In kako potrebno bi bilo to že iz narodno-obrambnih in državotvornih ozirov!

3.) Vsako smiselno kulturno delovanje mora temeljiti na načelu *e k o n o m i j e d e l a*. Pred očmi se mora imeti končni smoter in ubrati se mora sedaj ona pot, ki dovede najhitreje do cilja. Vse drugo je potrata časa in delovne energije. Delo je treba deliti, osebni oziri morajo stopati v ozadje. Vse, kar zadržuje delovni proces, moramo odstraniti. Pogledati je treba le, katera pota hodijo oni narodi, ki se lahko ponašajo z uspehi velikopoteznega kulturnega dela. Vse, kar je posnemanja vredno, uporabimo in prenesimo na naše prilike. Napram sebi bodimo pri tem kritični, napram drugim pa objektivni. Frazarstvo, samoljubje in klikarstvo še nikoli niso rodili trajnih sadov in so največja ovira našemu kulturnemu delovanju. V reševanju osebnih vprašanj pa bodi merodajna strokovna sposobnost, delavnost in poštenost.

4.) Načelo ekonomije dela vsebuje potrebo *d i f e r e n c i j a c i j e d e l a*. Vsak kulturni napredek se vrši po tej poti. Ko ena veja določene kulturne panoge dozori, se loči od debla in hodi svoja nemotena, lastna pota. Ta razvojni proces opazujemo

v vseh znanostih in umetnostih kakor na tehniškem polju. Tudi naša lastna kulturna zgodovina nas o tem pouči. Stare čitalnice so bila svojčas edina kulturna žarišča, nekake centralne «matice». Gojile so vse: petje, igro, telovadbo, pa tudi politiko. Razvoj časa in izpremenjene potrebe so zahtevali delitev dela in cepitev. Ustanavljali so se odseki, ki so se sčasoma prelevili v pevška, dramatska, telovadna in druga društva. Nastopila je popolna osvoboditev in s tem se je obogatila naša kultura. Tako bo tudi z našimi Glasbenimi Maticami, ki vsebujejo šolske, pevske in orkestralne odseke. Hegemonija enega dela nad drugim je neizogibna in naj si bo ureditev strogo na centralistični ali pa na federativni podlagi. Razvojni proces stremjenja po samostojnosti se javlja v krizah in treba bo, da prilagodimo rešitev tega vprašanja časovnim potrebam. Ustanavljajmo samostojna pevška društva, samostojne instrumentalne združitve in samostojne glasbene šole. Na kateri podlagi je organizirati pevška društva, ki bodo številno vedno najmočnejša, o tem smo govorili. Vsekakor odgovarja naravnim zakonom, da združuje edinica višje vrste le homogene dele, ki stremijo za istimi cilji.

5.) Preostane nam še izpregovoriti o *v z g o j n e m p o m e n u p e t j a* in pomenu *n a s t o p a v e č j i h m a s*. Znan je zmagovit učinek celokupnih nastopov; sugestiven je za poslušalca, kakor za izvajalca. Pevci se pri tem vzgajajo v duhu stremjenja po celokupnosti in navdušenju za pevsko stvar. Je nekaj sličnega, kakor z nastopi velikih telovadnih mas. Pri tem se pritegnejo tudi manjši, zlasti podeželski zbori, ki so sicer prepuščeni samim sebi. Na te se danes sploh vse premalo ozira. Da se jih dvigne, so potrebni še zlasti instruktivni tečaj za zborovodje. Ti si pač morajo danes pomagati, kakor morejo in znajo. Pri izvedbi podrobne organizacije vsega pevskega življa se vpostavi še prepotrebni stik med kvalitativno jačimi in šibkejšimi zbori, med mestnimi in podeželskimi pevskega društvi. Glasbena umetnost, ki živi svoje lastno razvojno življenje, more najti sedaj svojo pot v najširše plasti naroda. Od tukaj sprejema spet svež dotok in potrebno življensko energijo. Je kakor pri krvnem obtoku v človeškem telesu. Ideja splošne ljudske pevske naobrazbe, ki naj bo končni cilj našega pevsko-prosvetnega delovanja, pa zadobi na ta način svojo konkretno obliko. Sleherni član velike pevske združitve je že nositelj in pospeševatelj te ideje, objekt smotrenega naobrazovalnega dela pa ostane vedno narod v svoji kolektivnosti. Na popolnoma krivi poti so torej oni, ki mislijo, da je že s tem delo za narod opravljeno, če se mu tu pa tam nekaj zapoje; treba ga je vzpodbujati tudi k petju in mu pokazati pota, po katerih naj hodi, da pride prirojena naša pevoljubnost do pravega izraza. V tem odgojevalnem delu moramo videti glavno nalogo našega pevsko-prosvetnega delovanja. *V z g o j a k a k t i v n o s t i i n n e k p a s i v n o s t i ! **

6.) Pri naši priznani muzikalnosti in našem smislu za kulturno delo bi se lahko ponašali danes z mnogo bolj razvitim muzikalnim pokretom, kakor

* V desorganizaciji vsega mariborskega pevskega življa pač osvetljuje najbolj dejstvo, da se ob priliki narodne manifestacije za kraljevino Jugoslavijo na trgu svobode (15. oktobra t. l.) napovedani nastop združenih pevskih zborov, ki bi naj pred tribuno zapeli domorodne pesmi, sploh ni izvršil. Bil je to zelo mučen položaj, osobito za naše obmejno mesto, z narodno mešanim prebivalstvom.

ga imamo zaznamovati. Primer z drugimi narodi nam govori o tem. Krivda, da temu ni tako, leži — kakor smo že rekli — v naših vladajočih družabnih prilikah in v naši glasbeni politiki. Tukaj tičimo močno v diletantizmu slabše sorte. Zdrav diletantizem je bil še zmiraj opora in gonilna sila razvoja glasbene umetnosti. Osebito pri glasbi se to opazuje, kajti glasbena umetnost je izrazito družabnega značaja, torej socialna umetnost. Vse okoliščnosti, ki zavirajo pravi razvoj družabnega življenja, zadržujejo tudi razvoj muzikalnega, osebito pa še pevskega pokreta. In tukaj hiramo in javljajo se vse zle posledice povojne dobe. Maloštevilen narod pa, kakor smo mi, mora zastaviti vse svoje sile, da zatre to zlo in gledati mora, da reši na kar najboljši način vprašanje muzikalne prosvete, ki vsebuje obenem eminentne etičske vrednote ter nas naj tudi reprezentira na zunaj.

V Mariboru, meseca oktobra 1929.

Slavko Osterc (Ljubljana):

E. F. Burian in «voice-band»

Ni še tri leta tega, ko je «Osvobojeno gledališče» v Pragi s skromnimi letaki naznanjalo kot posebno točko svojega sporeda: E. F. Burian nastopi s svojo voice-band-trupo, — novost! Burna reklama podjetju ni bila potrebna, kajti svoje predstave so umetniki za malo vstopnino dajali v koncertni dvorani «Umělecké besede». Dvorano napolni 300 ljudi in res je bila ob prilikah «novosti» vedno dobro zasedena. Dajali so večinoma enodejanke najnovejšega kova — Cocteaua, Nezvala, Seiferta itd. Del sporeda so skoraj vedno izpolnjevale glasbene, revijske, groteskne — makari akrobatske! produkcije.

Emil F. Burian je sin znamenitega pevca Emila Buriana starejšega, ki je leta 1926. umrl na posledicah amputacije noge. Ima sedaj okoli trideset let. Kompozicijo je študiral privatno ter je vzbudil že s prvimi skladbami občo pozornost. Na podlagi skladb ga je sprejel J. B. Foerster takoj v mojstrovsko šolo, ki jo je Burian v enem letu absolviral. Prvo njegovo večje delo je bila enodejanka «Pred solničnim vzhodom» na moderno Bělohavkovo besedilo. V tej operi nastopata le dve osebi — Adam in Eva. V narodnem gledališču v Pragi je kreiral Adama njegov oče, Eva pa naša rojakinja Horvatova. Pozneje se je posvetil skoro izključno «jazzovi» glasbi. V tem žanru je poleg nešteti plesnih suit in podobnega napisal balet «Fagot in flavta», ki ga je preteklo sezono uprizorilo tudi praško narodno gledališče. Sedaj je končal opero na Haškovega «Dobrega vojaka Švejka».

Po končanih študijah je Burian privatiziral ter prežal, da bi ujel kako službo. Nič! Kmalu so ustanovili skromen teaterček «Na Slupi», potem je iz tega nastalo «Osvobojeno gledališče» in nazadnje «Dada»-teater. Lansko sezono so ga prekrstili v «Studio»-teater. Burian je obvladal vsako funkcijo v gledališču. Bil je režiser, igravec resnih in komičnih vlog, pianist, dirigent, solo-pevec in po potrebi tudi slikar, — celo do suflerske šarže se je včasih povzpел.

Čisto nepričakovano so ga letos uvidevni ljudje imenovali za vodjo «studio-oddelka» pri brnskem narodnem gledališču, kjer ima popolnoma svoj delokrog in «studio» daje svoje predstave. Burian je izrazil ritmik, — ritmik besede. Ker je sila iz-

najdljiv in originalen v svoji tvorbi, ni čuda, da je prišel na idejo voice-banda, ki je naravnost triumfirala na lanskem mednarodnem glasbenem festivalu v Sieni. Baje (vsaj tako so pisali nekateri Burianu nenaklonjeni kritiki) je že pred par deceniji prišel na slično idejo nek moravski učitelj in organist, — no, realizirati je ni znal ali pa ni mogel. Tudi med Jugoslovani je poskusil Ivan Bandur (Pančevo) z voice-bandom, — po moji sodbi z izrednim uspehom. Na beograjskem festivalu (1928.) so izvajali njegovo te vrste skladbo, «himno človeku» iz Sofoklejeve «Antigone».

Torej: kaj je voice-band? Definicija je kratka in enostavna: zborovska recitacija s spremljavo instrumentov. Praktično vrednost voice-banda si pa moremo zamisliti le tedaj, ako pretresemo nekaj kombinacijskih možnosti. Prvo vzemimo spremljavo. Tukaj so možnosti neizčrpne: od samega klavirja — do velikega orkestra, v krajših točkah nam lahko zadostujejo sama tolkala. Burian piše večinoma za jazz-orkester. Slog je odvisen od vsebine besedila ter je lahko v ospredju melodija, harmonija oziroma polifonija ali pa ritem. Tudi barva. Na dramske tekste je glasba lahko ilustrativna, na abstraktne pa čista, absolutna. Seveda je vmes še mnogo možnosti. Torej: orkestralni del voice-banda ni nič novega, uporabiti se dadó vse nam poznane oblike in manire.

Novost je pa recitacija zbora. Recitacija solista je nekaj že znanega. V melodramu ima recitator odmerjen nek gotov čas za stavek, odstavek, miselno skupino, čustveno skupino itd. Recimo, da ima za en odstavek dve minuti. S tem časom razpolaga po svoje, le skrbeti mora za to, da vzame nek centralno-harmoničen ton kot navadno glasovno višino. Tega tona se ne drži neprenehoma, temveč stopa in pada z višino po zmiselnem principu. Tudi glisando s pridom uporablja, n. pr. pri vzklikih. In na to mora paziti, da nekake zmiselne viške poezije prilično prilagodi važnejšim frazam spremljevalnega aparata. Tako v melodramu. V ritmični recitaciji je pa predpisana ritmična vrednost zloga.

V voice-bandu pa obstoja vse polno možnosti kombinacij. Tisti centralno-harmoničen ton (za katerega je odgovoren vodja-dirigent!) najbrž ne bo absolutno čist. In v tem obstoja baš vtip in pomen voice-banda. In njegova mikavnost.

Tukaj se odpovemo absolutni čistoti «intonacije». Še bolj seveda izgine čistota pri dviganju in padanju glasov. In najbolj pri predmetih, vzklikih v glisandu. Pri poslednjih je možna celo polifonija in proti pogibu v dveh (tudi večih) skupinah. N. pr. pri vzkliku začudenja (vokal «o») dve skupini začneta z enakim centralno-harmoničnim tonom, ena pada — druga se istočasno dviga. Pri uporabi ženskih in moških grl se to lahko zgodi iz istega tona, ne da bi se glasova križala. Centralno-harmonični ton se seveda lahko po potrebi vzame v tej ali oni oktavi.

Pestrost se doseže tudi z barvo. Ker imajo basi, tenorji, alti popolnoma drugo barvo kot soprani, lahko nastopajo mesto celega recitacijskega aparata tudi skupine. Ali pa solisti vseh barv po dva, po trije, po štirje, po eden. Ako mi gotovo mesto recitira en sopran, en alt, en tenor in en bas, je to vendar nekaj čisto drugega, kot če bi recitali vsi alti ali n. pr. ves aparat. Tudi poliritmika je važen faktor v voice-bandu. Za prikljčen poskus navajam shemo «kanonske» poliritmike:

Solist: ... in spet se oglasi jih sto:
(ali n. pr. vsi basi)

$\frac{3}{8}$ S.	Le	ta nam žu-	panil ne	bo	
Alti	"	" " Le	ta nam žu-	panil ne	bo —
Ten.		" " Le	ta nam žu-	pa ...	
B.		" " Le	ta nam žu-	pa ...	

Seveda ima tukaj vsaka skupina isto «melodijo». Ako bi dali najvišjo točko na zlog (besedo) «ne», bi tvoril zlog «ne» «akord» z zlogoma «žu» in «le». Seveda pride k temu «akordu» še akord iz orkestra.

Kombinacijske možnosti voice-banda so sila bogate. In to mu zagotavlja obstoj.

Naši skladatelji

Slavko Osterc, profesor na drž. konservatoriju Glasbene Matice v Ljubljani je bil rojen leta 1895 v Veržeju pri Ljutomeru. Glasbi se je posvetil zgo-

daj, kompozicijo in kontrapunkt je študiral na drž. konservatoriju v Pragi pri Vítězslavu Nováku, K. B. Jiráku, četrtonsko glasbo pa pri Al. Habi. Osterceve skladbe: godalni kvartet, trio za pikolo, klarinet in fagot; 8 anekdot Ch. Chaplina za glas in 11 inštrumentov; preludij in fuga za četrtonski klavir; 4 belokranjske za glas in klavir, solo-spevi s klavirjem; dvoglasna klavirska suita; koncert za gosli in 7 inštrumentov; suita za 7 pihal; «Iz komične opere», skeč v 1 dejanju; latinski rekviem za unisono zbor basov in 15 inštrumentov; 4 šaljivke za sopran in 2 klarineta; «Krog skreda», opera v 5 dejanjih; koncert za klavirski kvartet; silhuete za godalni kvartet; mešan zbor «Familija» (Nova Muzika); moški zbor «Pesem revolucionarjev» (današnji «Zbori»), Gradnikove pesmi za kontraalt in godalni kvartet. — Osterc se tudi uspešno udeležuje kot glasbeni pisatelj in kritik v naših revijah in dnevnikih.

Zgodovina pevskih društev

PEVSKO DRUŠTVO KRAKOVO-TRNOVO V LJUBLJANI

je slavilo 4. novembra t. l. desetletnico svojega obstoja.

Svetovna vojna vihra je kljub vsem težkim posledicam pustila v Krakovem in Trnovem vendarle še nekaj idealnih fantov, ki so že leta 1918. sprožili idejo ustanovitve pev-

beležiti od tega časa dalje precej lepih in uspešnih nastopov. Med drugimi je najbolj omembe vreden društveni propagandni izlet v Borovlje 30. maja leta 1920. ter nešteto sodelovanj pri raznih narodnih prireditvah. Z nenadno izgubo 28. septembra leta 1920. umrlega dobrotnika J. Smoleta je društvo zadel težek udarec. Moralo si je poiskati tudi nove društvene prostore in nov inventar. Po 28. juliju leta 1922.,

29

skega zbora v svojem okraju, pritegnili v to tudi nekaj starejših pevcev, bivših članov drugih društev in zasadili žlahtno seme, ki je dobro obrodilo.

Že februarja leta 1919. je Mirko Premelč pričel učiti v lokalih tedanjega inicijatorja in mecena Jakoba Smoleta, precej močan zbor, ki se je od skušnje do skušnje večal. Skrbno sestavljena pravila, ki obstojajo še danes, so bila potrjena 30. julija leta 1919. in se je zato vršil društveni ustanovni občni zbor že 16. avgusta leta 1919., na katerem so bili poleg nekaterih drugih odbornikov izvoljeni predsednikom A. Lokar, blagajnikom E. Kardelj ter I. Šavs, I. Vehar in J. Perdan, ki vrše omenjene funkcije požrtvovalno še danes.

Društvo je procvitalo. Stolni pevovodja St. Premrl mu je poklonil geslo na besedilo pesnika Ivana Albrehta, kar je pevce navdušilo k vztrajnemu delu tako, da more društvo

ko je Premelč odložil pevovodstvo, so vodili pevski zbor pevovodje H. Svetel, V. Schweiger, N. Kregelj in R. Miglič, nadalje in najuspešneje pa od 9. januarja 1923. do 2. avgusta 1927. J. Mihelič, ki je izvedel z zborom tudi prve društvene javne koncerte, med drugimi 5. avgusta leta 1923. v Predvoru nad Kranjem ter v letih 1925. in 1926. redne koncerte v Ljubljani. Od 4. avgusta 1927. dalje vodi pevski zbor zopet Mirko Premelč, ki je izvedel 23. aprila 1928. reden društveni koncert in 3. oktobra 1929. prvi koncert v ljubljanskem radiu. Za desetletni društveni jubilej, katerega obhaja tudi sam kot pevovodja, pa je priredil z zborom 4. novembra 1929. v Filharmoniji koncert s sporedom umetnih in narodnih pesmi ter s sodelovanjem opernega pevca L. Kovača. — Pevskemu društvu Krakovo in Trnovo in njegovemu pevovodji Mirku Premelču k desetletnici iskreno čestitajo tudi «Zbori»!

Odkar je postalo slovensko učiteljstvo narodno zavedno, so se v njegovih vrstah vedno jače pojavljali klici po ustanovitvi pevskega zbora po zgledu bratov Čehov. Spričo težav, ki bi jih imel tak zbor, je ta želja ostala samo glas vpijočega v puščavi. Narodna svoboda, poveljna psiha in idealizem so sicer poklicali v življenje učiteljski zbor, ki se je osnoval iz učiteljstva, službujočega v Ljubljani. Temu zboru je pa po par nastopih zamrla pesem... Učiteljstvo je pač zašlo v politični vrtinec. Strankarsko razcepljeno, zaposleno, pa tudi izkoriščano, ni imelo ne volje in ne časa, baviti se s kulturnimi vprašanji v lastnih vrstah.

Tako je morala pobuda za ustanovitev sedanjega zbora vzkliti izven učiteljskih organizacij. Učitelje-pevce je sklicalo «Društvo učiteljev glasbe v Ljubljani». Bilo je takoj mnogo ambicije, pridnosti in seveda tudi osebnih žrtev, pa bodisi pri ustanovitvi in nič manj pri članih. Gotovo bi šlo hitreje in boljše, če bi bil vsak priglasenec k zboru pristopil tudi z deležem per tisočakov, obenem pa nosil sam vse ogromne fizične in gmotne žrtve potovanja in bivanja pri vajah v Ljubljani. Je bilo pač tako, da so izdatki in žrtve pretehtali dohodke v razmerju 100:1. Tudi se je zbor zavedel, da koncertne prireditve ne nudijo nastopajočim gmotnih virov. Treba je bilo najti kompromisno rešitev med osebnimi izdatki članov in zborovo blagajno. V prvi dobi so člani poleg tega plačevali še mesečnih 10 Din za režijske stroške zbora. Torej idealizma več kot dovolj!

Toliko za uvod in boljše razumevanje nadaljnega.

Dne 1. novembra 1925. je bil rojev v Glasbeni Matici «Pevski zbor slovenskega učiteljstva». Roditelji so mu bili glasbeni učitelji. Z dušo in telesom so mu stali na razpolago gg. Marko Bajuk, Srečko Kumar in Adolf Gröbming. Prvi kot predsednik, druga dva kot pevovodji. Gostoljubno ga je sprejela v svoje prostore Glasbena Matica, kjer vedri še danes. Tudi Ljubljanski Zvon mu ni v potrebi nikoli odrekal svoje glasbene sobe. Ko se je slovensko učiteljstvo združilo v enotno stanovsko organizacijo UJU, je ta sprejela tudi zbor kot svoje dete pod lastno okrilje.

Pevci, ki so raztreseni širom slovenske domovine, se sestajajo mesečno po dva do štiri dni k pevskim tečajem v Ljubljani. Ob počitnicah traja navadno daljši destidnevni tečaj. Kmalu po ustanovitvi se je preselil v Zagreb zborov dirigent Srečko Kumar, odkoder vodi še nadalje vse deto kot pevovodja. Nekaj časa ga je zastopal pri taktirki Adolf Gröbming. Pevcev iz Ljubljane in bližnje okolice je bilo in je še tako malo, da se je z njimi le težko sestavil na sedežu zbora potrebni upravni odbor. Da so žrtve posameznikov, ogromne, kažejo njih službena mesta v Slovenskih goricah, Suhi Krajini, na Krškem polju in v trojanskih hribih. Borba, ki se je bojevala v posameznih učiteljskih društvih, da prispevajo vsak član-učitelj 10 Din letno za zbor, še danes ni popolnoma izvojevana. Zbor je navezan le na to podpornino, kajti koncertni nastopi so v sedanjih časih prej pasivni kot aktivni.

Ognjeni krst in popolnoma uničujočo kritiko je zbor preстал in sedaj tudi že prebolel ob svojem prvem nastopu v Ljubljani, ko je v proslavo 70letnice p. H. Sattnerja zapel nekaj njegovih skladb. Delovanje pa je bilo tekom štiritletnega obstoja zelo produktivno. Samostojnih koncertnih nastopov po raznih krajih je priredil 18. V Ljubljani je zbor nastopil petkrat, v Zagrebu dvakrat, v Mariboru in v Trbovljah po dvakrat, v Celju, Ptuj, Kranju po enkrat in drugod po manjših središčih.

Glasovno je zbor sedaj, ko stopa v peto poslovno leto, že precej izenačen. Upamo pa, da bo v bližnji bodočnosti, ko bodo odstranjene najhujše tehnične ovire, dosegel vzvišeni cilj, ki si ga je postavil, t. j. zanesti našo moderno pesem v slednjo našo vas. Kajti ravno učiteljski zbor je v prvi vrsti poklican, da izpelje to potrebno misijo med našim narodom.

Andro Sežun.

Novosti

Zorko Prelovec: 6 narodnih pesmi za srednji, oziroma nizki glas s spremljevanjem klavirja. Samozaložba. Cena izdaji (ki se dobi v vseh knjigarnah, lahko pa tudi naroči na naslov prireditelja v Ljubljani, Prešernova ul. 3) je 25 dinarjev. V «Slovincu» piše o zbirki V.: «Prelovec je izdal že drugi šopek naših ljudskih pesmi, prirejenih za klavir in srednji glas. Topot je priredil pesmi: «Hiš'ca pri cest' stoji», «Odpiraj dekle kamrico», «Vsi so prihajali», «Pojdem v rute», «Gor čez izaro» in «Ko ptičica na tuje gre». Ljudska melodija, se mi zdi, ni nikjer popačena (zadnja ima pri mestu «k men' pa le» malo nenavadno obliko), klavirska spremljava je pa nadvse preprosta. Začetek je vedno kratek preludij, ki uvaja v glavno glasbeno misel sledeče pesmi, spremljava je preprosto harmonična (pri mestu «Le nes'...» bi si nemara kdo rajši želel B-dur mesto G-mol) z malo figuracijami. Tako prirejene skladbe so lahko izvedljive, obenem prikupne in bo izdaja zelo pripomogla k popularizaciji našega glasbenega folklorja. Čisto v redu: kmečka pesem v razkošni moderni obleki je nonsens. Zato pa ji je dal Prelovec najpreprostejšo obleko, ki si jo je mogoče misliti, in v tej je ljudska pesem ostala ljudska z vso svojo prisrčno, neizumetničeno toplino. Zbirko prav toplo priporočamo.»

Album slovenskih narodnih pesmi za glas s klavirjem priredil Zorko Prelovec. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena izdaji: 30 dinarjev. Naprodaj v vseh knjigarnah.

V založbi Jug so začeli izhajati zvezki narodnih pesmi v priredbi skladatelja Josipa Pavčiča. Prvi zvezek stane 12 dinarjev. Izdajo našim pevcem toplo priporočamo!

Zorko Prelovec: «Nageljni rdeči», moški zbor baritonskih solom. Razpošilja založba muzikalij pevskega društva «Ljubljanski Zvon».

Višji kapelnik dr. Josip Čerin je izdal dve zbirki narodnih pesmi pod naslovi «Miljenci» in «Iz vrele ljubezni», ki jih pa nismo prejeli v oglas in oceno.

Razno

Operni pevec, tenorist Leopold Kovač praznuje letos petindvajsetletnico svojega umetniškega dela. Kovač je bil rojen leta 1878. v Ljubljani, kjer je dovršil ljudsko šolo in se potem izučil knjigoveške obrti. Že kot vajenec je pel in igral v Rokodelskem domu, pozneje pel v zboru

rokodelskih pomočnikov, dalje v zboru pevskega društva «Ljubljana», dolgo dobo, nepretrganih osemnajst let je bil član pevskega zbora «Glasbene Matice», v katerem je pogosto nastopal kot solist in se je z njim udeležil vseh koncertnih turnej. L. 1904. je po nasvetu Mateja Hubada, ki mu je bil učitelj petja, vstopil v operni zbor ljubljanskega gledališča, kjer je kmalu prepeval tudi manjše vloge in se tekom let s svojo vzorno pridnostjo, marljivostjo in ambicioznostjo povzpел do kreacij glavnih opernih tenorskih partij, ki jih ima do danes naštudiranih nad 60. Poleg študija petja pri mojstru Hubadu se je Kovač izpopolnjeval še pri svojem kolegu, mojstru Betettu. Po 25 letih letih svojega neumornega dela — saj je v privatnem življenju kot odkrit in pošten značaj storil mnogo dobrega zlasti dobrodelnim ustanovam z nabiranjem darov ali brezplačnim sodelovanjem — lahko z veseljem gleda nazaj na uspehe svojega truda in zato mu k jubileju iz srca čestitajo tudi «Zbori» v svojem in imenu slovenskih pevcev in pevk!

Pevski dnevi v Skoplju. Ob priliki posvetitve zastave skopljanskega pevskega društva «Mokranjca», katero je podaril društvu Nj. kr. Vis. prestolonaslednik Peter, so se vršile v Skoplju velike pevske svečanosti. 28. septembra so se vršile pevske tekme, 29. septembra pa zbor delegatov Južnoslovenskega Pevskega Saveza. V savezu so zastopana tudi slovenska pevska društva, toda ne vsa, dočim so izmed Hrvatskih le dva do tri društva zastopana. Savez je izvršil organizacijo in stavil predloge, naj se vsa pevska društva stvorijo v pevske župe, ki naj bi imele delegate v pokrajinskih Savezih kot Srpskem pevskem savezu, Hrvatskem in Slovenskem, ti pa zopet svoje delegate v Južnoslovenskem Pevskem Savezu.

Pevski festival v Zagrebu. V Zagrebu so pričeli s predpripravami za velik pevski festival, ki naj bi bil oddržen o Veliki noči leta 1950. pod pokroviteljstvom nadškofa in metropolita dr. A. Bauerja. Na tej slavi bodo zastopani pevske zbori Savske, Primorske, Vrbaske, Zetske in Dunavske banovine. Prosvetni savez, ki je aranžer festivala, je že začel razpošiljati vabila za sodelovanje pri tej manifestaciji razvoja naše narodne kulture.

Pevski zbor Glasbene Matice v Ljubljani temeljito študira program, katerega hoče absolvirati po večjih mestih Francije ob priliki svoje glasbene turnee v prihodnjem mesecu. Matičarjem želimo srečno pot in obilo uspeha v tujini.

Slava hrvatske pesmi in folklorne. V nedeljo 27. oktobra t. l. se je vršila v Zagrebu v prostorih Zagrebačkega Zbora veličastna slava hrvatske pesmi in folklorne, združena z župnim tekmovanjem pevske župe «Matija Gubec» za prvenstvo Hrvatskega pevskega saveza, dalje revija podeželskih tamburaških zborov in revija hrvatskih narodnih plesov.

Žalno petje na pokopališčih. Kakor vsako leto, tako so tudi letos naši pevske zbori širom slovenske pokrajine počastili na praznik Vseh svetnikov spomin pokojnih. Ljubljanski pevske zbori, združeni pod vodstvom pevovodje Prelovca so odpeli na pokopališče Sv. Križa Ferjančičev koral in Pavčičevo nagrobno, na vojaškem pokopališču pa Devovo «Vigred» in Prelovčovo «Oj Doberdob». Na pokopališču pri Sv. Krištofu je letos prvič pel Akademski pevske zbor spominu tam počivajočih slovenskih odličnih mož, zaslužnih za narod in kulturo.

10letnica «Krakovo-Trnovo». Pevsko društvo «Krakovo-Trnovo» v Ljubljani, ki si je utrdilo med našimi zbori odlično pozicijo, je praznovalo začetkom novembra desetletnico svojega obstoja in dela. Z njim vred praznuje 10letnico svojega udejstvovanja kot pevovodje tudi Mirko Premelč. Svoj obstoj je proslavilo društvo z jubilejnim koncertom v ponedeljek 4. novembra zvečer v Filharmonični dvorani. Moški zbor je odpel pesmi Adamiča, Deva, Premrla, Železnika in Kimovca zelo pohvalno ter je žel spontane aplavze. Iz prijaznosti sta sodelovala tudi operni tenorist Polde Kovač s solospeli iz oper Wagnerja, Puccinija in Foersterja ter kot spremljevalec pri klavirju Hri Svetel. Program je zaključila E. Adamičeva «Zapojmo!», kantata za troglasni moški zbor s spremljevanjem trobilnega kvarteta in tolkal. S tem jubilejnim koncertom si je «Krakovo-Trnovo» pridobilo novih simpatij.

Naša opera. V soboto 5. oktobra je bila otvorjena sezona ljubljanske opere z opero «Švanda Dudak», delom mladega češkega skladatelja Jaromira Weinbergerja. V letošnjem repertoarju so med drugimi «Car in tesar», «Norma», «Hasanaginica» in Bravničarjeva noviteta «Pohujšanje v dolini šentflorjanski». Iz starega repertoarja so vzete «Gorenjski slavček» in «Črne maske». Izmed operet bodo vpriporili: «Beneško noč», «Tičarja» in «Mamselle Nitouche».

Nova slovenska opera. Lansko leto je obogatil našo skromno operno literaturo skladatelj Marij Kogoj s «Črnimi maskami», pred kratkim pa je skladatelj Slavko Osterc, najplodovitejši med našimi mlajšimi, dokončal opero «Krog s kreda». Libreto po Klabundovi istoimenski drami je napisal režiser Milan Skrbinšek. Opera ima pet dejanj; četrto in peto se igrata brez odmora in sta spojena z medigro. Slog te nove opere je svojevrsten: nov tip sloga z zaključnimi točkami in recitativi s prehodi. Polifonij mest je v operi malo, instrumentacija je popolnoma prozorna, orkester uporabljen le na gotovih mestih. Harmonija celega dela sloni na principu tako zvane centralne harmonije. Poleg te opere je skladatelj dovršil še: koncert za violino, čelo in klavir; štiri narodne šaljivke za sopran z dvema klarinetoma; štiri Gradnikove pesmi za kontralt in godalni kvartet ter pet manjših skladb za godalni kvartet.

Nova opera. Kakor se doznava iz glasbenih krogov, je znani zagrebški skladatelj prof. Antun Dobronić dokončal opero «Božji čovjek» po libretu Milana Begovića, in dovršuje točasno skico za balet «Pobratimski darovi».

Novi upravniki zagrebških gledališč. Po naredbi ministra prosvete je bil začasno postavljen za upravnika gledališča v Zagrebu M. Čekić; za ravnatelja opernega gledališča pa K. Baranovič. Kapelnikom zagrebske opere je imenovan Milan Sachs.

Proslava «Četrtog pjevačkog dana» v Zagrebu. Dočim so se vršili prejšnja leta pevske prazniki v Zagrebu z velikim pompom, godbo, povorkami, govori itd., tako se je izvršil letošnji pomen brez tega, strogo resno v znamenju predpriprav za veliki pevski festival o Veliki noči 1950. V dvorani «Kola» so se sestali funkcionarji, da položijo račune dosedanjega dela in da se pogovore o predpripravah za festival, na katerem ne bodo sodelovali le člani «Hrvatskog pjevačkog saveza», ampak tudi gostje iz inozemstva, pevci iz Českoslovaške in Poljske.

«Pjevački dan» v Koprivnici. V Koprivnici, ki nam je vsem dobro znana po sila intenzivnem in vnetem gojenju glasbe in ljudske dramatike (pasijonske igre), se je vršil v nedeljo 3. novembra t. l. «Pjevački dan». Dopoldne in popoldne je bila razstava pevske trofej in starih programov tamošnjih agilnih pevske društev «Podravca» in «Domoljuba». Prvo je eno najstarejših hrvatskih pevske zborov, dočim je «Domoljub» mlajše, a zelo agilno društvo. Občinstvo je v polnem številu z zanimanjem obiskalo razstavo, zvečer pa prisostvovalo pevske koncertu obeh društev. Slavnostni govor je imel domači župnik Stjepan Pavlinić, ki je obenem predsednik pevske župe; praznik sam pa je bil prirejen na inicijativo župe Rusan-Fallerove.

Naši pevci v gramofonu. Od 14. do 20. septembra sta se mudila v Berlinu ljubljancem dobro znana pevca Danilo Bučar in Franc Deržaj. Pogojena s tvornico gramofonskih plošč Homophon Company je prvi odpel več kupletov, drugi pa slovenske narodne pesmi. Reprodukcijska ploščah je baje zelo posrečena in tako bomo imeli v kratkem priliko slišati jih v gramofonih. — Na gramofonske plošče tvrdke Edison Penkala pa je pel narodne pesmi tudi operni pevec Pavel Grba.

Sokolski pevske zbor iz Moravske Ostrave je koncertiral v Ljubljani v Filharmonični dvorani v vredo 9. oktobra t. l. Zbor je pod vodstvom skladatelja in pevovodje g. Hradila prednašal brezhibno češke umetne in narodne pesmi, med katerimi je zapustila posebno globok vtis himna sv. Vavla. Koncert je bil slabo obiskan (morda je oviralo slabo vreme). Vsekako pa je to žalosten pojav desinteresiranja naše glasbene publike.

Koncert zbora slovaških učiteljev se je vršil v Ljubljani v veliki unionski dvorani 24. oktobra zvečer. Zbor šteje 60 pevcev, glasovi so lepo zvočni, bolj heroično dneči. Pod

spretnim vodstvom prof. konservatorija, Miloša Ruppeldta, ki je visoko naobrazen muzik, je zbor izvajal skladbe Lavoslava Belle, Schneider-Trnavskega, Figuš-Bystrega, Lipskega i. dr. Dvorana je bila nabito polna, tako da so imeli slovaški pevci obojestranski uspeh.

Francoski koncert v Ljubljani, ki ga je priredil v ponedeljek 28. oktobra v Filharmonični dvorani pod pokroviteljstvom «Association française d'expansion et d'échanges artistiques» ljubljanski francoski institut s sodelovanjem lektorja zagrebške univerze M. Veya, pevke Blanche Dufour in pianistinja Marcelle Heuclin je prav dobro uspel. Uvodoma je imel g. M. Vey govor, s katerim je seznanil publiko z glavnimi reprezentanti francoske kompozicije in z obema umetnicama.

Mariborsko sezonsko poročilo (1928-29). I. Koncerti. Nastop Akademске filharmonije iz Prage (25. novembra) je bil edini orkestralni koncert v tej sezoni. Domačih simfonijskih koncertov ni več. Število komornih in solističnih koncertov je napram lanskim sezonam naraslo (9:14). Koncertni biro Glasbene Matice nam je predstavil slovite svetovne umetnike, kakor španskega čelista Cassadoja (25. X.), ruskega pianista Viedinghoffa (4. I.) in češkega violinista Kociana (1. III.). V okviru Ljudske univerze so nastopali predvsem domači umetniki, in sicer: violinista Rupel iz Ljubljane (20. IX.) in Spiller iz Zagreba (5. X.), pianista Noč iz Ljubljane (15. XI.) in Trost iz Dunaja (17. I.), sopranistinja Čadeževa iz Ljubljane (22. II.) ter klavirski trio Glasbene Matice iz Ptuja (12. IV.). Vsi nastopi naših umetnikov so dokazali, da napredujemo razveseljivo na polju instrumentalne glasbe in da imamo od naših mladih umetnikov še mnogo pričakovati. Razen tega je Ljudska univerza še priredila pevski večer v Avstriji (Wolzogen, 12. XII.), da se da našim ljubiteljem domače glasbe potrebna pobuda, ter instrumentalni večer graške Uranijske, ki je bil posvečen lahki glasbi in predvsem mojstru plesne oblike, Straussu (24. V.). Dodatno naj omenimo še tri gramofonske večere, ki so se prav dobro obnesli. V pozni sezoni so se oglasili Zikovci (12. V.), katere je sprejelo Narodno gledališče v svoje okrilje, ter tako omogočilo njihov nastop. V celoti so mora namreč konstatirati vidno pojevanje zanimanja našega občinstva za prireditve te vrste in so se vsa koncertna podjetja imela boriti z velikimi težavami. Tri komorno-glasbene večere je priredil Männergesangsverein. Glede vokalno-instrumentalnih in vokalnih koncertov se bistveno ni mnogo izpremenilo. Glasbena Matica je priredila 1. decembra slavnostni vokalni koncert v proslavo ujedinjenja ter 9. maja slavnostni koncert z mešanim sporedom v proslavo svoje desetletnice (dirigent Hladek). Pevsko društvo «Maribor» je proizvajalo dne 21. novembra v frančiškanski baziliki Mozartov Requiem v spomin v svetovni vojni padlim domačim junakom in priredilo 3. maja poseben vokalni koncert z nastopom komorne pevke Lovševotve (dirigent Gašparič). Od zunanjih zborov so se oglasili: Učiteljski zbor (dirigent Kumar) pod geslom: Naša nova pesem (6. III.). Vinohradski Hlahol (29. V., dirigent Šejna). Akademski pevski zbor iz Ljubljane (dirigent Marolt, 3. VI.) in Zbor donskih kozakov (dirigent Jarov, 2. VI.). Zadnji koncert ima zabeležiti rekordni obisk, kakor smo to doživeli le pri nekaterih domačih prireditvah takoj po prevratu. V drugič so nastopili Wiener Sängerknaben (8. XII.), ki pa niso več našli v publiku takega odziva kot prvič. Število akademij stalno pada (8:6). Nastopi kaznjencev moške kaznilnice (dirigent Cizelj) so menda mariborska specialiteta in vzbujajo vsako leto zanimanje. Od drugih tovrstnih prireditev bi omenili vsakoletno akademijo delavskih kulturnih društev (4. V.), ki dokazuje o organizatoričnem delovanju delavskih pevskih društev, česar o naših pevskih društvih ne moremo trditi. In kako impozanten zaključek bi bil n. pr. lahko skupni nastop vseh naših pevskih društev, tudi podeželskih, ob priliki proslave desetletnice ujedinjenja! Bila bi to ne-le pevska, temveč narodna manifestacija. Obenem bi dala pobudo k intenzivnejši in smotreni gojitvi pevsko-društvenega življenja po vsem našem obmejnem ozemlju. Vsega tega nam še močno manjka in zadnji čas je, da se začne naša muzikalna publika usmerjati na to stran. Posebnih muzikalnih prireditev za mladino v tej sezoni ni bilo. Število šolskih koncertov je pa nazad-

valo. Glasbena Matica je v proslavo desetletnice obstoja svoje šole priredila šolski koncert (8. V.), Podmladek Rdečega križa je proslavil materinski dan s primerno prireditvijo (1. V.) in isto tako žensko društvo (7. VI.). Sicer vsakoletni sklepni nastopi violinske šole Strandtove in klavirske šole kapelnika Frischa so to pot izostali. Sklepna bilanca našega koncertnega pokreta izkazuje v splošnem nazadovanje števila in oblik prireditev. Komorni večeri so sicer glede števila prireditev napredovali, a ne moremo pustiti neomenjeno, na je n. pr. Ljudska univerza prirejala večino teh v prostoru študijske knjižnice, kar je režije izdatno zmanjšalo. Nastopi domačih umetnikov so bili le na ta način omogočeni. V prihodnje bo to drugače, ker bo ta ugodnost odpadla. — II. Opereta. Največja izguba za mariborsko glasbeno življenje je bila ukinitve domače opere. Pričakovalo se je, da se bo sedaj razvijalo koncertno življenje. Pa ni prišlo tako, kakor smo videli v gornjem poročilu. Gledališče je gojilo letos le dramo in opereto. Drama izkazuje 95 predstav, opereta pa 59. Enkrat (11. III.) je gostovala ljubljanska opera. Proizvajala je: Stravinsky: Oedipus rex, Osterc: Iz komične opere in Puccini: Gianni Schiechi. Dirigenta Balatka in Neffat. Gledališče je bilo razprodano. Repertoar domače operete je bil naslednji (z navedbo števila proizvajanj): a) Novitete. Sydney Jones: Gejša (8); Benatzky: Adieu Mimi (12); Granichstädt: Na cesaričino povelje (8); in Lehar: Grof Luksemburg (7). b) Reprize. Kalman: Jesenski manever (7); Nedbal: Poljska kri (8); Kalman: Bajadera (7); in Kalman: Grofica Marica (2). Kapelniki: Lojze Herzig, orkester: vojaški (do 25 mož) in zbor: sedem moških in osem ženskih glasov. Redna gostovanja so se vršila v Celju in v Ptuj, sicer pa tudi v Varaždinu. Poset operetnih večerov izkazuje povprečno 315 oseb (dramskih 280). Napram lanskim sezonam je število posetnikov tudi nazadovalo. H. Družovič.

Češkoslovaška operna gledališča v Pragi, Brnu, Bratislavi, Moravski Ostravi pripravljajo v tej seziji sledeče, pri nas še malo znane komade: Smetana «Dvo vdovi», «Vragova stena», Foerster «Nepremagljivi», Dvořák «Dimitrij», Wagner «Parsival», Weber «Oberon», Beethovem «Fidelio», Glinka «Ruslan in Ljudmila», Verdi «Macbeth», D'Albert «Črna orhideja», Kraus «Slavec», Zamrzel «Judež Iskariotski», Brandt «Strojvodja Hopkins», Meyerber «Prerok». Izmed operet: Seeman «Filmska zvezdnica», Offenbach «Modra brada», Suppe «Velika neznanka», Fall «Rožica iz Floride», Lehar «Knežje dete».

Nova inozemska operna dela. Arnold Schönberg «Od danes do jutri», Alban Berg «Lulu» po Wedekindovem delu, Aleksander Čerepnjin «Svadb Sobaida» po tekstu Hofmannstala, Darius Milhaud «Christoph Columbus», Ernst Foch «Lepeza», Eugen Zador «Xmal Rembrandt», Franz Cavasola «Il Gobbo del Califo», Daniel Ruynemann muzikalno komedijo «Zakon», ki jo je započel Musorgskij — slavni mojster je napisal samo eno dejanje —, ta jo je v njegovem duhu in stilu dokončal. Nitja Nikisch, sin slavnega dirigenta Artura Nikischa, je pa napisal opero «Carneval».

Weinbergerjeva opera «Švanda Dudak» ima tako velike uspehe, kakršnih ne pomni nobena moderna opera. Prva izvedba je bila januarja 1928. v Breslavi. Tekom devetih mesecev pa si je osvojila nad 80 odrov — ponajveč je bila izvajana v Nemčiji.

Oratorij Božidara Širole. V reviji «Anbruch» (Monatshefte für moderne Musik, 11. letnik, št. 7—8) je izšel članek Hansa F. Redlicha «Neue Probleme der Chorkomposition». Članek je studija, ki se bavi detajlno z nemško izdajo Božidarja Širole oratorija Sv. Ciril in Metod.

Desetletnica Zagrebške Filharmonije (1919—1929). Z izmenom gledališke in operne uprave v Zagrebu, je po trditvi odnottih glasbenih krogov bila podana možnost intenzivnega in nemotenega dela «Zagrebški Filharmoniji» — odlični umetniški korporaciji, ki slavi desetletnico obstoja. Proslava Filharmonije je zamišljena v obliki celojubilejne sezone. Predvidenih je večje število, najmanj 10 do 12, a z reprizami in eventualnimi drugimi prireditvami, več. Svojo kulminacijo pa doseže v festivalu o Veliki noči. Pri tem festivalu, ki bo trajal ves teden, bo sodeloval poleg Filharmonije tudi «Zagrebački kvartet», društvo «puhačkih instrumentalista», pevski zbori — domači in tuji, razni so-

listi itd. Programi bodo obsegali karakterna stara in moderna glasbena dela v prvi vrsti slovanskih narodov in eno ali dvojne domačih del. Prva dva slavnostna koncerta «Filharmonije» sta določena za dan 11. decembra t.l. Ta dva koncerta bosta izven abonmaja, prirejena brezplačno članom, podpornikom in ustanoviteljem te korporacije. Prvi koncert dirigira ravnatelj opere Krešimir Baranović, drugega dirigent Milan Sachs. Nadaljnji koncerti v abonmaju se bodo vršili sukcesivno kot večerni koncerti v nalašč za to preurejeni veliki dvorani Zagrebačko Zbora.

Novosadsko muzičko društvo praznuje prihodnje leto desetletnico svojega obstoja in uspešnega delovanja. Proslava je zamišljena v obsegu celotnih prireditev, a z glavno na praznik sv. Cirila in Metoda. Osnovan je poseben odbor, ki naj pritegne k sodelovanju vsa muzična ujedinenja v Novem Sadu in Vojvodini, ki naj bi pokazala revijo tamošnjega glasbeno-kulturnega dela. Proslava pa bo dobila še posebno svečan značaj s skupnim izletom vojvodinskih glasbenih udruženj na grob kralja Petra v Oplencu.

Propagandni nastopi pevca Ilića. Z dovoljenjem ministra prosvete potuje med svojimi počitnicami po naši državi član beograjske opere Ilić. Potujoči pevec prireja na šolah po raznih krajih nastope, da seznaja mladež z jugoslovansko pesmijo; s tem vrši veliko kulturno misijo in najde vsepovsod odobravanje. Nastopil je tudi na šentjakovski šoli v Ljubljani.

Artur Rubinstein, eden največjih živečih klavirskih umetnikov, je koncertiral v ponedeljek 7. oktobra zvečer v Union-ski dvorani. Na sporedu je imel skladbe: Brahmsa, Schuberta, Debussija, Busonija, Stravinskega in Chopina. Za svoj koncert je žel vsesplošno priznanje.

Prva simfonija Josipa Mandića. Nekdanji tržaški pisatelj dr. Josip Mandić, ki se je po vojni preselil v Prago in se posvetil studiju muzike, je dosegel v Pragi z izvajanjem svoje «Prve simfonije», ki jo skladatelj sam naziva «romantično simfonijo», kolosalen uspeh. Orkestrski part je absolviral češka Filharmonija pod vodstvom mojstra V. Tallicha, sopranski in tenorski part pa sta odpela Zikova in Jenik.

Jugoslovansko glasbeno-autorsko udruženje. V poslopju zagrebskega Autokluba na Strossmayerjevem trgu se je vršila v nedeljo 27. oktobra t.l. ustanovna glavna skupščina Jugoslovanskega glasbeno-autorskega udruženja. Poleg zagrebskih skladateljev sta bila zastopana dva delegata iz Ljubljane in eden iz Beograda. Skupščin oje vodil kot predsednik glasbeni ravnatelj Srečko Albini. Določeno je bilo, da se udruženje deli v tri samostojne edinice s sedeži v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani, a pod skupno upravo v Zagrebu. Članom udruženja bodo pripadali poleg avtorjev-komponistov tudi avtorji komponiranih tekstov. Skupščina je bila zaključena s čitanjem pravil ob 1. in se je zborovanje nadaljevalo zvečer ob 8.

Salzburški festival so zaključili letos z razmeroma slabim uspehom. Zadnja prireditev je bila Straussov «Rožni kavalir». Med vsemi prireditvami najuspešjša je bila Mozartov «Don Juan», pod vodstvom dirigenta Schalka. Obče mnenje je, da so bili to pot koncertni večera boljši in zanimivši od opernih. Izvajane so bile skladbe: Mozarta, Webera, Beethovna, Brucknerja, Respighija, Stravinskega in Prokofjeva.

Revizija opernega repertoarja v Rusiji. Sovjetska vlada je nedavno imenovala posebno komisijo, ki ji je bila poverjena revizija repertoarjev moskovskih gledališč. Komisija je ugotovila, da duh in glasba nekaterih oper ne odgovarjata mentaliteti razredno zavednega ljudstva, in tako so prišle na indeks: Offenbachove «Hoffmannove pripovedke», Verdijeve «Traviata» in «Aida», ter Puccinijeva «Madame Butterfly».

Pevske olimpijade na Dunaju. Neues Wiener Journal» doznava iz glasbenih krogov, da je dalje časa že izdelan načrt, kako naj bi postal Dunaj internacionalno središče ljudske glasbene umetnosti. To delo zelo podpira ministrstvo prosvete. V načrtu so predvidene pevske olimpijade, ki naj bi se vršile vsako peto leto. Istočasno s tem načrtom je bila tudi ventilirana misel za ustanovitev mednarodnega glasbenega instituta.

Pianistovski seminar, ki ima namen izobraziti virtuoze, je bil ustanovljen 16. oktobra na Dunaju pod vodstvom Pavla Emericha. Umetnostni program seminarja vsebuje: oblikovanje stila, arhitektonično analizo, umstveno gimnastiko in sestavo programov.

Radio v Nemški Avstriji slavi v oktobru petletnico obstoja. Ob tej priliki je bil objavljen stalež radio-abonentov, katerih število je doseglo 360.000. Pač rekordno število.

«Comunite singing». Na Angleškem se je udomačil običaj tako zvanega «Comunite singing», to je, da pred početkom vsake večje sportne prireditve celokupna publika odpoje eno pesem. Ko so se pred kratkim vršile v Wembleyu stadionu velike tekme za pokal, je zapelo pesem nič manj kot 100.000 ljudi. To je bilo tako veličastno in nepozabno, da do danes ni pomniti sličnejše manifestacije pesmi. Ima pa ta običaj tudi svoj namen, in sicer, da vzbudi s tem v publiki pravo razpoloženje in pažnjo za prireditev samo.

Naši grobovi. V torek 29. oktobra t.l. smo spremili k večnemu počitku našo odlično in globoko naobraženo klavirsko umetnico Dano Kobler-Goljevo. Pokojna Dana je veljala kot ena najbolj simpatičnih pianistinj med nami. Rojena je bila 6. januarja 1895. v Ljubljani. Leta 1917. je dovršila praški konservatorij in se je potem več let udeleževala kot klavirska pedagoginja. Nastopala je v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Gorici, Trstu in drugod. Zadnji njen nastop v Ljubljani je bil 9. januarja 1928. — Istočasno so pokopali v Mariboru odlično članico in umetnico mariborskega gledališča, Berto Bukšek-Bergantovo. Pokojnica, ki je bila več let tudi članica ljubljanskega opernega zbora, je potem prestopila k drami. Kot dramska igralka, povečini nositeljica glavnih vlog, je bila med mariborsko publiko zelo spoštovana in priljubljena. Gledališče samo pa jo bo brez dvoma pogrešalo. — Zaslužnima umetnicama svetlaj spomin!

Iz uredništva in upravnistva

V petem zvezku letošnjih «Zborov» prinašamo skladbe Mirha, Osterca, dr. Dolinarja in I. Ocvirka. Zadnji zvezek izide pred Božičem z vabilom na naročbo v letu 1930. V književni prilogi pride tokrat na vrsto vse gradivo, ki smo ga topot zaradi pomanjkanja prostora morali odložiti.

Pri nabiranju malih vesti za rubriko «Razno» pomaga našemu uredniku pevovodja Vladimir Pfeifer.

Uredništvo opozarja pevska društva in svoje naročnike na današnji številki priloženi cenik skladb iz založbe pevskega društva «Ljubljanski Zvon»!

Uprava «Zborov» sporoča društvom in zborom, da je kompletni prvi letnik (1925) pošel, pač pa so iz tega letnika naprodaj še partiture sledečih skladb (po en dinar za dve strani):

Moški zbori: Ravnik: «Solnce v zenitu», Ocvirk: «Sjajiš sunašce», Adamič: «Božična, Jezus je majhen», Mara v jezeru», Marolt: «Ljubikonja jaše».

Mešani zbori: Ocvirk: «Moja pomlad», Premrl: «Večerna», Brnobič: «Suzno oko moje», «Vozila se šajka», Adamič: «Zrelo žito» (glasovi), «Nina ima son» barcarolo, «Vragova nevesta», «Kresovale tri devojke», Dobronič: Šest narodnih pesmi.

Letniki II., III. in IV. se dobé še vezani po 80 dinarjev brez poštne.

Vse, ki sem jim poslal šest narodnih pesmi, pa mi jih niso vrnili, prosim, da se poslužijo pošiljati priloženih položnic in mi nakažejo za izvod Din 25.50. Prelovec.

V «Zborih» izšle skladbe so pri upravljalni listi naprodaj po ceni en dinar za dve strani!

Pridobite novih naročnikov «Zborom», podpirajte pa tudi «Novo Muziko», «Cerkveni glasbenik» in «Pevca»!

Urednikov zaključek 29. oktobra 1929.

Naročite

6 **narodnih pesmi**

za glas s klavirjem

Zorka Prelovca

Izvod po **25** Din se dobi
v v s e h
knjigarnah

in pri upravi „ZBOROV“

Cenik skladb

iz založbe pevskega društva „Ljubljanski Zvon“

Skladatelj	Naslov skladbe	Opomba	Cena		
			Par- titura	Par- titurni glas	Glas
			Din	Din	Din
A. Lajovic	Pesmi samote, solospevi s premljevanjem klavirja	—	10—		
Adamič-Prelovec- Rožanc	Trije moški zbori	Š	10—		2—
E. Adamič	Pet veselih pesmi za moški zbor	J	12—		2—
„	Pet ženskih dvospevov s klavirjem	J	15—		
„	Je pa davi... Nocoj je pa lep večer, moški zbor z bariton solo	Š		2—	
„	Po jezeru, mešan zbor	Š		1—	
„	Tožba, Nina mia son' barcarolo, mešana zbora	JŠ		1—	
„	Kdo dobi dekle, Vitam æternam, moški zbor	Š		2—	
„	Jurjeva, Za njega vse potrpi, moški zbor	Š		2—	
„	Oženil se bom, moški zbor	Š		1—	
„	Lucipeter ban, moški zbor	Š		1—	
„	Modra devotka, moški zbor	JŠ		1—	
„	Osem lahkih moških zborov	Š	20—		
„	Črnomeljsko kolo, mešan zbor	JŠ			1—
„	Zrelo žito, mešan zbor	Š			1—
O. Dev	Spomlad' prav lušno je, Pastirc pa pase... moški zbor Spet ptičke pojo... O jesenske duge noči...	Š		2—	
„	Treba ni k moji dečli iti, Vigred približa se, moška zbora	Š		1—	
St. Pirnat	Na Gorenjskem je fletno, mešan zbor	Š			1—
„	Kukavica, mešan zbor	Š			1—
St. Premrl	Štirje ženski zbori, dvospevi s klavirjem	Š	15—		2—
„	Večerna, Polžek, mešana zbora	J			2—
A. Sachs	II. venček slov. nar. pesmi za moški zbor in soli	Š	9—		
J. Pavčič	Lenka, mešan zbor, partitura s klavirjem	J	12—	1—	
Z. Prelovec	Slava delu, moški zbor z bariton solo	Š		1—	

Skladatelj	Naslov skladbe	Opomba	Cena		
			Par- titura	Par- titurni glas	Glas
			Din	Din	Din
Z. Prelovec	Nageljni rdeči, moški zbor z bariton solo	Š		2.—*	
"	Oj Doberdob, Kaj mi nuca planinea, moška zbora	JŠ		1.—	
"	Hiš'ca pri cest' stoji, moški zbor	Š		1.—	
"	Zapoj mi pesem, dekle, Škrjančku, moška zbora z bariton solo	Š			2.—
V. Mirk	Deset povesti za klavirsko mladino	—	15.—		
J. Pavčič	Gozdič je že zelen	JŠ		2.—*	
Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ ima v za- logi še sledeče skladbe drugih založništev:					
Z. Prelovec	Jaz bi rad rdečih rož, dvospev s klavirjem	Š	4.—		
"	Dve pesmi: Zapoj mi pesem, dekle, Škrjančku, moš. zb. z bariton s.	Š	4.—		
"	Šest narodnih pesmi za srednji glas s klavirjem	Š	25.—		
"	Album slov. narodnih pesmi za srednji glas s klavirjem	Š	30.—		
J. Pavčič	Narodna nagrobница, moški zbor	Š		1.—	
E. Adamič	Šestnajst slovenskih narodnih pesmi, I. del; moški zbori	J	10.—		
"	Šestnajst slovenskih narodnih pesmi, II. del; mešani zbori	J	12.—		
"	Deset moških in mešanih zborov	Š	10.—		
A. Balatka M. Simončič	Pesmarica moških zborov	Š	36.—		
Sr. Kumar	Prvi plameni, moški in mešani zbori	JŠ	30.—		
Posamezni glasovi so pisani pri moških zborih I. in II. tenor skupaj, I. in II. bas skupaj; pri ženskih zborih I. in II. sopran skupaj, I. in II. alt skupaj; pri mešanih zborih sopran in alt skupaj, tenor in bas skupaj. Z * označene skladbe: Prvi izvod partiture stane Din 5.—, vsak nadaljnji po ceniku. Zaželenje skladbe naj se naročijo po dopisnici na naslov: Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“, Ljubljana, Gajeva ulica 2/I. — Štev. poštno čekovnega računa 14.189. Kratka „J“: skladba je za izurjene zборе; kratka „Š“: skladba je za šibkejšje zборе; kratka „JŠ“: skladba je za izurjene in šibkejšje zборе.					

V založbi pevskega društva „Ljubljanski Zvon“ izhaja že od leta 1925. glasbena revija „Zbori“, ki prinaša vse najnovejše skladbe za moški, ženski in mešani zbor. Letna naročnina znaša Din 50.—

Žbori 1929.
Letnik V. št. 5 a. b.

KOPA CURA VINOGRAD.

(Narodna).

Priredil Vasilij Mirk.
Maribor.

Veselo.

**Muški
zbor.**

1. Kopa cura vinograd, vinograd, knjoj do-la-zi
2. Že-le-ni se a-vlija, avlija, majka vi-če:
3. Že-le-ni se kraj šume, kraj šume, i-de momak

1. momak mlad, momak mlad: Dobro jutro, cu-ro ma-la, je-si!
2. Ma-ri-ja! Ma-ri-ja! A Ma-ri-ja po Du-navcu vo-zi
3. od cu-re, od cu-re, i-de momak al ne peva kan'da

1. o-ko-pala vinograd? Dobro jutro, curo mala, je-si I' okopala vinograd.
2. se u čamcu z draganom, a Ma-ri-ja po Dunavcu vo-zi se u čamcu z draganom
3. sreće nema kod cure, i-de momak al ne peva kan'da sreće nema kod cure.

KARANFILE.

(Narodna.)

Priredil Vasilij Mirk.
Maribor.

Umereno.

*Tenor
solo.*

mf

1. Ka - ran - fi - le!
2. Nit me ka - ra,
3. Več me ša - lje
4. A ja ne - znam

Muški zbor.

pp

1.-4. Oj! Oj! Oj!

pp

4. A ja ne-znam, la-ne mo-je,
3. Več me ša-le la-ne mo-je,
2. Nit me ka-ra, la-ne mo-je,
1. Ka-ran-fi-le la-ne mo-je,
Veseli je.

p

1. Ka ran fi le, ka-ra li te majka! Haj! Haj!
2. Nit me ka ra nit mi pri-go-va-ra, haj! haj!
3. Več me ša lje na Du-nav na vo-du, haj! haj!
4. A ja ne-znam, ot-kud Dunav te-če, haj! haj!

p

4. la-ne mo-je, ot-kud Dunav te-če!
3. la-ne mo-je, na Du-nav na vo-du.
2. la-ne mo-je, nit mi pri-go-va-ra.
1. la-ne mo-je, ka-ra li te maj-ka?

ritard.

p

1. ka ra li te majka?
2. nit mi pri-go-va-ra.
3. na Du-nav na vo-du.
4. ot-kud Du-nav te-če!

p

ritard.

~ AKADEMSKEMU PEVSKEMU ZBORU V LJUBLJANI.

PESEM REVOLUCIONARJEV.

(Tone Seliškar.)

Slavko Osterc.
Ljubljana.

Moški zbor.

f *mf*

Od kdaj se po-zna-mo, mi,

mf

re-vo-lu-ci-jo nar-ji, mi, re-vo-lu-ci-jo.

mf

- nar-ji, da smo se na-šli se-daj, ko je naš
da smo se našli se-daj,

p

čas, od kdaj, od kdaj, od kdaj, —
ko je naš čas, od

f *vi,* *bratje ev-rop-ski in vi,*
kdaj, *vi,* *bratje evrop-ski in*

mf *preko-o-ce-anski in vi, pre-ko-u-ral-ski,*
vi pre-ko-o-ceanski

p *da so nam srca e-na-ka, z neuga-slji-vim ognjem goreča, s he*
f

-roj-sko močjo prepa-jena, neustrašna in plodna in ne

- znan - sko ver - na?

p Po - zna - mo se, *pff* Po -

p Po - zna - mo se, mi,

p Po - zna - mo se mi,

mi, - zna - mo se mi,

f re - vo - lucijonarji,

pp re - vo - lucijo - nar - ji,

f ho, dolgo že! Od

mf Po - tom - ci gorja smo mi in

Kajna sem, od početka gor - ja.

mf Po - tom - ci gorja smo mi in

plodni smo mi! Vsak dan naša sr-ca ro-dé klice ognjene

-lomci gorja smo mi in plodni smo mi! Vsak dan naša sr-ca ro-dé klice ognjene

-lomci gorja smo mi in plodni smo mi! Vsak dan naša sr-ca ro-dé klice ognjene

-de kli-ce o-gnjene, ki nad e-kva — tor Vsta-je — rja le-

de kli-ce ognjene,

-te, zakaj sveče-niki smo mi miru in lju-bezni prostih lju-

-di in preklinjevalci smo mi laži, hinavstva, no-rij, o—

mf *p* *f*

saj smo potomci gor-já, gor-já! Sredi po-bočja smo
Sredi po-

mf *p* *f*

že. Ne-štrpno si klešemo stopinje na vrh. Vča-sih komu zdr-
-bočja smo že. Nestrpno si klešemo stopinje na vrh. Vča-sih

-si po strmi-ni nav-zdol in obraz si ra-ni do kr-vi.
komu zdrsi po str-mi-ni navzdolino braz si ra-ni do kr-

f *p* *f* *p*

"O, - "O, brat naš tr-pi!" In brat tr-pi. Za

nas. Za use. *mf* *vrh* *Vi — so — ko je še nad nami Mont Everest,*

mf *za o — bla — ki je skrit. Hi — ti — mo za —*
vrh za o — bla — ki je skrit. Hi —
mf *za o — bla — ki f skrit. f*

-to, *revo — lu — ci — jo — nar — ji, potomci gor — ja, tja gor*

ff *na naš najvišji vrh, na Mont E — ve — rest!*
ff *fff*

RODNA VASICA.

(Leopold Turšič).

Dr. Anton Dolinar.
(Ljubljana).

Mirno, počasi.

Mešan
zbor.

mf *p* *pp*

Ro-dna va-si-ca polnoč je, spiš? A-li šev zvezdno jasno str-

p *pp*

hitreje

mf *mf*

S. Glej zvezde nebeške se smejejo in svetle cekine ti štejejo in zvezde nebeške in

A. Glej zvezde nebeške se smejejo in svetle cekine ti štejejo, in

T. - miš? Glej zvezde nebeške se smejejo in svetle cekine ti štejejo, in

B. *mf*

cresc.

ff *ff* *ff* *ff*

S. zvezde nebeške trepe če-jo in svetle ce-ki-ne ti me-če-jo.

A. *cresc.*

T. *cresc.*

B. *cresc.*

*Počasi**p*

Lu - na nad nji - mi, bo - žje o - ko, gle - da, da jih pre.

- ma - lo ne bo, - ne bo, - pre - ma - lo ne bo.

*Pogumno, hitro.**mf*

Ro - dna va - si - ca, ko zarja za - svi - ta, bo - do ti o - kenca

z zlatom o - bli - ta. Rodna va - si - ca, ko zar - ja za - svi -

- ta, bo - do ti o - ken - ca z zlatom o - bli - ta.

ROŽE JE TRGALA.

(Griša.)

Ivan Ocvirk.
(Sinj).

Andantino.

Mešan
zbor.

p *mf* *p*

Ro-že je tr-gala včeraj na vr-tu, danes jih ve-že

mf *rall.* *a tempo* *mf* *p*

v venček na pr-tu. Šmarnice ljubljene, vrtnice mi-le, modre vi-jo-lice

mf *rall.* *a tempo* *a tempo* *p*

v njem bodo kli-le... V gornico z ujim hiti v skrinjo ga de-ne, skrinjo in gornico

mf *rall.* *a tempo* *mf* *p*

skrbno zakle-ne. Dragemu sporoči pišem ce no-vo: zvesto imam srce,

rall. *f* *Allegretto* *mf*

ba-lo go-to-vo. Nek-do na va-si ra-do-stno si- u-ka, ra-dekle zve-

mf

- do - stno u ka. Ti - sti jo va - bi ven, ki je koč
- da - vo iz gor - ni - ce ku - ka. Ti - sti jo sti jo va - bi

mf

Meno mosso.

list ze - len, vriska in u - ka, a ni - ma klo - bu - ka, vri - ska in
ven, ki je koč list ze - len,

f

Andantino

u - ka, a ni - ma klo - bu - ka... Pismo v rokah drži, dvakrat ga čita,

p *mf*

rall. *a tempo*

pra - vi: ne ūjameš me glavica zvi - ta. Pi - sem ce v lakne v rsep, pešem za po - je:

p *mf*

Largo

prej ko bo v grudnu kres, dekle boš mo - je...

p *f* *ff*

Najboljši
šivalni stroj
in kolo
je
Gritzner, Adler

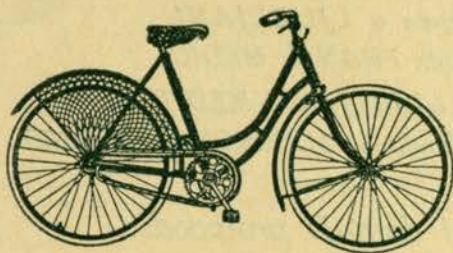

v materialu in konstrukciji, za dom, obrt in industrijo, istotam

švicarski **Dubied** in pisalni **Urania**
pletilni stroj stroj

v treh velikostih. — Posamezni deli, pneumatika, igle, olje, samo pri

JOSIP PETELINC
LJUBLJANA

za vodo, blizu
Prešernovega
spomenika.

Telefon 2913

Pouk brezplačen.

Ugodni
plačilni pogoji.

„**Slavija**“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA
BANKA

v **Ljubljani**

ZAVARUJE PROTI OGNJU, TATVINAM,
NEZGODAM ITD. TER NA DOŽIVETJE
IN ZA SLUČAJ SMRTI.

◇◇

PODRUŽNICE PO VSEJ KRALJEVINI.

◇◇

DOMAČE PODJETJE.

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

Brzjavni naslov: Kredit Ljubljana

LJUBLJANA

Telefon št. 2040, 2457, 2548, 2808 in 2807

PREŠERNOVA ULICA ŠTEV. 50 (V LASTNEM POSLOPJU)

OBRESTOVANJE VLOG, NAKUP IN PRODAJA VSAKOVRSNIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV, DEVIZ IN VALUT, BORZNA NAROČILA, PREDUJMI IN KREDITI VSAKE VRSTE, ESKOMPT IN INKASO MENIC IN KUPONOV, NAKAZILA V TU- IN INOZEMSTVO, SAFE-DEPOSITS ITD. ITD.

LITOGRAFIJA

OFFSETTISK

ČEMAŽAR IN DRUG, LJUBLJANA

IGRIŠKA ULICA 6

razmnožuje note po zelo solidnih cenah ter izdeluje vsakovrstna druga
litografska dela, kakor etikete, lepake, delnice itd.

Glasbene priloge „Zborov“ so natisnjene v LITOGRAFIJI ČEMAŽAR in DRUG.

Priporoča se Vam pri nabavi radio aparatov in radio
potrebščin trdka

RADIOVAL

specijalna radio trgovina.

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo
Loewe-Radio, Berlin.

Ljubljana, Dalmatinova ulica 13
Telefon št. 33-63

Kupite nogavice, rokavice,
žepne robce, kravate, srajce
in ovratnike, klote, šifone,
dežnike, palice, nahrbtnike,
razne trakove, jedilni pribor,
alpaka srebro, žepne nože,
škarje, lasostrižnice ❖ ❖ ❖ ❖

kompletne potrebščine
za šivilje, krojače, čevljarje,
tapetnike, sedlarje, sportne
in toaletne, najceneje pri

Josip Petelinc-u
LJUBLJANA

ob vodi, v bližini Prešernovega spomenika.

USTANOVLJENO LETA 1893 ♦ POŠTNI ČEKOVNI RAČUN 14.073

RUDOLF WARBINEK

TOVARNA

ZALOGA IN IZPOSODJEVALNICA
KLAVIRJEV

LJUBLJANA

GREGORČIČEVA ULICA ŠT. 5.

Popravila se izvršujejo točno in ceno, tudi na obroke.

„GROM“

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN ŠPEDICIJSKI BUREAU

LJUBLJANA

KOLODVORSKA ULICA ŠT. 41

Naslov za brzajavke: „Grom“. Telef. Interurb. 2454

Medić-Zankl

tvornice olja, firneža, lakov in barv,

družba z o. z.

Centrala v LJUBLJANI.

Lastnik FRANJO MEDIĆ.

Tovarne: LJUBLJANA-MEDVODE.

Podružnice in skladišča: MARIBOR, NOVI SAD.

Lastni domači proizvodi:

Laneno olje, firnež, vse vrste lakov,
emajlno-lakastih in oljnatih barv.

Kemično čiste in kemično olepšane kakor
tudi navadne prstene barve vseh vrst
in barvnih tonov, čopičev, steklar-
skega kleja itd. znamke

„Meraki“ za obrt, trgo-
vino in industrijo,
za železnice,
pomorstvo
in zrakoplovstvo.

Cene umerjene.

Točna in solidna postrežba.

Vsa pevška društva naj uporabljajo za razmoževanje
svojih not

OPALOGGRAPH

aparat z varstveno znamko „Globus“, ki ga dobite
edinolet pri

LUD. BARAGA

Ljubljana, Šelenburgova ul. 6. Tel. 2980

Vse pripadajoče potrebščine, za katere jamčim,
imam vedno na zalogi.

Izdaja in zalaga pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani, tiska Delniška tiskarna, litografirata Čemažar in drug. Letna naročnina za državo SHS 50 Din.
za Italijo 25 lir, za Českoslovaško 30 Kc, za Ameriko poldrug dolar. Pomnoževanje partitur, litografiranje posameznih glasov je po zakonu prepovedano.
Izvajanje v „Zborih“ objavljenih skladb je dovoljeno le društvom, ki so naročila notni material dotične pesmi za ves zbor.